

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS (Ponent)

Jacques RICHIARDI

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, disset de juliol del dos mil dinou

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000218/2018 seguida per un presumpte delictes major de lesions doloses amb objectes o mitjans amb perill de causar lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa, i una contravenció penal de lesions doloses.

Acusat:

A. D. C. M., nascut el dia 25 de desembre de 1959 a Vila Nova Da Barquinha – Santarem (Portugal), fill de Marcelo i Maria da Graça, de nacionalitat portuguesa i amb antecedents penals no computables, amb i defensat pel Lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ.

Part acusadora:

El Ministeri Fiscal, representat per la Sra. Carolina BAILÉN VILA.

Magistrat ponent: Sr. Enric ANGLADA FORS.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA. En data 28 de desembre del 2017, ves les 18h18', el processat A. D. C. M., nascut el 25 de desembre del 1969, de nacionalitat

portuguesa i amb antecedents penals no computables, es trobava a la zona exterior de l'aparcament A. radicat a la vila d'Escaldes-Engordany conduint el seu vehicle tipus camió cisterna marca Mercedes-Benz (AND) XXXXX, trobant-se que no podia passar, atès que M. B. F. estava parat amb el seu vehicle tipus turisme marca BMW (E) 3824-CLC, damunt de la vorera, començant el processat A. D. C. M. a tocar el clàxon varies vegades, fent al principi cas omís M. B. F., el qual, després d'una estona, va moure una mica endavant el seu turisme, no podent encara passar el camió articulat, tornant a tocar el seu conductor el clàxon de forma insistent, movent M. B. F. una altra miqueta endavant el turisme, però seguia sense poder passar el camió cisterna, decidint aleshores el processat A. D. C. M. baixar del seu vehicle tot agafant un martell, tipus mall, amagar-lo dins de la màniga dels seu anorac i dirigir-se vers M. B. F., increpant-lo perquè sortís del seu cotxe, moment en el que l'agafà pel coll, causant-li unes erosions i estripant-li la samarreta, alhora que treia el martell per atemorir-lo i com a admonició que li podia causar algun mal, començant un forceig, que el feu relliscar i caure al terra, aprofitant M. B. F. aquell instant per agafar-li el martell, sense que hagi quedat acreditat que aquest intentés utilitzar dit objecte contra el processat.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius del delictes major de lesions doloses o amb objectes o mitjans amb perill de causar lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa i una contravenció penal de lesions doloses, tipificats i penats, respectivament, als articles 115.2 i 476.2 del Codi Penal, del que n'estima responsable en concepte d'autor el processat A. D. C. M., sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. Demana que s'imposi al processat pel delictes major la pena d'un any de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i per la contravenció penal la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna d'un mes, així com el pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil, de conformitat amb el què disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el processat A. D. C. M. indemnitzarà al perjudicat M. B. F. en la quantitat de 45 € per la factura d'urgències, així com en aquelles altres quantitats que puguin restar degudament acreditades durant la celebració de la vista oral.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals, però proposa una qualificació alternativa. Així, exposa que els fets es poden encabir dins d'un delictes major d'amenaques de l'article 143.2 CP i d'una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.2 CP,

demanant la mateixa pena pel processat, com a autor dels il·lícits penals, que la sol·licitada en la seva qualificació provisional.

RESULTANT TERCER. El lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ, Advocat defensor del processat A. D. C. M., manifesta el seu desacord amb la relació de fets efectuada pel Ministeri Fiscal, negant que el seu defensat tingués ànim de lesionar, ni d'amenaçar, amb el martell al conductor del turisme M. B. F., i que decidí baixar del camió, amb un martell a la mà, enganxat a la cama i amagat, per defensar-se si passava quelcom. Aleshores M. B. F. va sortir del cotxe i va començar un forceig, aconseguint aquest el martell amb el que va amenaçar al seu defensat. Per tant, pel que fa a la qualificació jurídica, considera que no queda constituït el delictes major de lesions doloses amb objectes o mitjans amb perill de causar lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa. Si però que hi ha la contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.2 del Codi penal, a tenor de les erosions que presentava M. B. F., de la que n'és autor A. D. C. M., sense que concorri cap circumstància modificativa de la responsabilitat penal. Demana l'absolució del seu defensat pel delictes major i la pena de 15 dies d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna també de 15 dies, per la contravenció penal de lesions doloses. Es mostra d'acord a abonar la responsabilitat civil i concretament a indemnitzar a M. B. F. en la quantia de 45 € per l'assistència al Servei d'Urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiu el seu escrit de qualificació provisional, afegint que no ha quedat acreditat que el processat alcés el martell envers M. B. F.. Ens trobem davant dues versions contradictòries. Endemés, no es pot considerar prova les manifestacions fetes pel seu defensat als agents de policia, ja que aquests no l'havien informat prèviament dels seus drets, i si es tinguessin com a prova, comportaria una vulneració dels drets fonamentals de l'acusat.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major d'amenaques no condicionals, previst i penat a l'article 143.2 del Codi Penal i d'una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.2 del mateix text legal, puix que del relat fàctic en ressurten amb força d'evidència tots els elements configuradors dels referits il·lícits penals.

Als efectes de la qualificació jurídica, no es poden obviar dos fets realment transcendents i primordials, com són, que, en el marc d'una mera discussió de trànsit, entre el conductor d'un camió cisterna que no podia

girar degut a que a la vorera hi havia un turisme indegudament parat amb el conductor al seu interior, el xofer del camió, després de tocar varies vegades el clàxon i de realitzar el conductor del turisme curts moviments cap a endavant, va acabar baixant del vehicle i que ho feu agafant un martell, que amagà a la màniga del seu anorac.

Aquesta versió concorda amb la del perjudicat i ve plenament corroborada per la dels agents del Servei de Policia intervinents que es desplaçaren al lloc dels fets i que procediren a la detenció del processat, el qual els hi va manifestar de forma espontània que *“efectivament el problema inicial ha estat una discussió de circulació referent a l'estacionament d'en M. B. F. que no li permetria fer una maniobra amb el camió. Que en un cop calent, hauria baixat del camió amb un martell a la mà, tot i agafant-lo pel coll amb l'altra mà”*.

Dita manifestació espontània, encara que discutida per la defensa de l'encausat A. D. C. M., al·legant vulneració de drets fonamentals, al considerar que la mateixa és auto inculpatòria i es va realitzar sense presència d'advocat, té absoluta validesa com a mera manifestació que és, doncs no es tracta d'una declaració, en la que si és necessària l'assistència lletrada.

A més, no es pot considerar que la mateixa contradigui la declaració del testimoni de la defensa, el Sr. J. S. B., conegut del processat, per qüestió de feina, doncs tot i estar aquell dins del seu despatx i tenir bona visió, no va veure tot el que va passar, ja que a preguntes del President del Tribunal va precisar que no va veure al processat A. D. C. M. baixar del camió, tampoc el va veure amb el martell a la mà i que es va perdre 1 minut ó 1 minut 30 segons de la discussió i que quan va arribar per separar-los el que tenia el martell a la mà era el noi del cotxe. Tots els presents en el lloc dels fets diuen que el martell l'acabava d'agafar M. B. F. del terra, però ningú, salvat el propi A. D. C. M., ha declarat que aquell tingués la intenció d'utilitzar-lo contra l'acusat.

La versió del processat A. D. C. M. que explica que tenia por resulta inversemblant, ja que ens trobem davant d'un conductor d'un camió que surt voluntàriament de la cabina del camió i baixa a l'altura de la via per prosseguir una discussió derivada de la circulació i, a més, baixa amb un martell, que amaga, perquè al principi el conductor del turisme no el podés veure, el qui, tot i fer gesticulacions prèvies, ni en un primer moment baixa del cotxe, ni cerca al conductor del camió, ni l'amenaça, sortint només quan es increpat per aquest.

Per tant, el Tribunal estima suficientment demostrat que, apart de la contravenció penal de lesions doloses reconegudes pel processat i acceptades per la seva defensa, es troba plenament constituït un delictes major d'amenaques no condicionals fetes amb una arma o mitjà que dona a

entendre una fermesa en la intenció, com és un martell, tipus mall. Per contra, no es considera provat que hi hagués un *animus laedendi* per part de l'inculpat i per això no es pot incardinar la seva conducta dins del tipus penal del delictes major de lesions doloses amb objectes o mitjans amb perill de causar lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa, per la qual cosa se l'haurà d'absoldre d'aquest delictes del que venia acusat de forma alternativa pel Ministeri Públic.

CONSIDERANT SEGON. El processat A. D. C. M. és penalment responsable, en concepte d'autor, dels il·lícits penals esmentats, per haver realitzat personalment els fets que els integren, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, com ha quedat perfectament acreditat amb el conjunt de la prova practicada en el plenari, segons s'ha explicat en la precedent fonamentació jurídica.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en el processat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT QUART. A efectes de determinació de la penalitat, el Tribunal ha de prendre en consideració, de conformitat a l'establert a l'article 56 del Codi Penal, la concreta situació personal de l'acusat, el seu real penediment front al rampell que va tenir i la forma en que es van produir els fets, que deriven d'un comportament vial incívic del perjudicat, el qual no sols va parar el turisme en un lloc que impedia passar al camió cisterna, sinó que anava avançant trossets curts cada cop que el conductor d'aquest li tocava el clàxon, el que va fer pujar la tensió del camioner per la situació viscuda, tot i que la decisió per ell adoptada no fou en absolut encertada, ni menys adequada. En base al que s'ha dit i tenint en compte que pel delictes major d'amenaques condicionals amb arma o mitjà perillós, com és un martell, tipus mall, la pena que correspon al susdit tipus penal va de tres mesos a tres anys, s'estima adient imposar a l'acusat A. D. C. M. la pena de sis mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i per la contravenció penal de lesions doloses, la pena de quinze dies d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quinze dies.

CONSIDERANT CINQUÈ : Tot responsable criminalment d'un il·lícit penal ho és també civilment, d'acord amb el que estatueix l'article 90 del Codi Penal, havent, per tant, d'indemnitzar el processat A. D. C. M. a M. B. F. en la quantitat de 45 € per la factura del Servei d'Urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

CONSIDERANT SISÈ : D'acord amb el què disposen els articles 100.2 del Codi Penal i 174, 175 i 181.1 c) del Codi de Procediment Penal, escau imposar a A. D. C. M. el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

DECIDIM :

CONDEMNAR A. D. C. M., com a responsable penalment, en concepte d'autor, d'un delicte major d'amenaques no condicionals i d'una contravenció penal de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna per un període de dos anys, pel delicte major, i QUINZE DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de quinze dies, per la contravenció penal, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil l'acusat A. D. C. M. haurà d'indemnitzar al perjudicat M. B. F. en la quantitat de QUARANTA CINC EUROS (45 €).

ABSOLDRE A. D. C. M. del delicte major de lesions doloses amb objectes o mitjans amb perill de causar lesions més greus a la víctima, en grau de temptativa, del que venia acusat de forma alternativa pel Ministeri Fiscal.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.